

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Kim Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 22 om ydelse af en statsgaranti på 500 mio. kr. til Færøerne tilbage fra Finansudvalget.

(Beslutningsforslag nr. B 10).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager dette, samt ikke mindst til aktstykkets tekst.

Man genoptog herefter behandlingen af dagsordenspunkt 3, der var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1993.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

Kim Behnke (FP):

Et finanslovforslag er jo traditionen tro en regerings bud på, hvordan budgettet bør være i det efterfølgende finansår, men traditionen tro er en finanslov i Danmark jo også langt mere end blot et budgetforslag. Det, at Danmark igennem umindelige tider har været regeret af mindretalsregeringer, gør, at finansloven automatisk også bliver genstand for politiske spekulationer, muligheder for at bringe en regering i mindretal osv. Det er da også tydeligt, at det, der er sket, siden regeringen i dette år har fremsat budgetforslag for 1993 – altså finanslovforslaget – bærer tydeligt præg af markeringer, markeringer, der snarere har til formål at opnå politiske placeringer end at få ændret holdningerne til selve budgettet.

Vi har et forslag til finanslov, der, som flere ordførere allerede har været inde på, egentlig burde revideres temmelig kraftigt, og det ved jeg godt at man fra Finansministeriets side også vil gøre i form af mangfoldige såkaldte tekniske ændringer.

Der er jo sket meget, siden finanslovforslaget blev fremsat; vi har så sent som i går i en budgetoversigt bl.a. kunnet konstatere, at driftsbudgettet nu udviser et forventet minus på over 40 mia. kr. i 1993. På det tidspunkt, hvor finanslovforslaget blev fremlagt, udtalte

Fremskridtspartiet den spådom, at 1993 ville ende med et underskud på over 45 mia. kr., men man må nok sige, at den udvikling, der har været siden fremsættelsen af forslaget, er kommet bag på selv os i Fremskridtspartiet. Den uheldige udvikling – tendensen til større og større underskud – løber langt hurtigere, end selv vi i vores vurderinger og beregninger har haft fantasi til at forestille os.

Det skyldes jo ikke mindst, at arbejdsløsheden galopperer for fuldt drøn. Ganske vist har alle politiske partier – stort set da – travlt med at fortælle om, hvor intensive forhandlinger der foregår om at få gjort noget ved arbejdsløshedsproblemet. Men sandt at sige er det jo sådan, at selv om størsteparten, ja, selv om alle de forslag, der er på bordet i disse arbejdsløshedsforhandlinger eller, som man kalder det, igangsættelsesforhandlinger, iværksættelsesforhandlinger osv. – kært barn har mange navne – selv om samtlige de forslag, der er på bordet, skulle gå hen og nyde fremme her i Folketinget, og selv om alle de meget, meget optimistiske skøn, der ligger i disse forslag over, hvad det vil betyde for ledigheden, skulle vise sig at være korrekte – det ville så i øvrigt være første gang – er det sådan, at udviklingen uden for huset her, ude i Danmark, ude, hvor befolkningen lever, er gået i en retning, hvor ledigheden er vokset med et større antal end det antal nye arbejdspladser, man bag de lukkede forhandlingsdøre har været i stand til via skøn at gætte sig til.

Når jeg i så høj grad sætter spørgsmålstejn ved værdien af disse skøn, der kommer, skyldes det, at vi har i fuldstændig frisk erindring, hvordan regeringens og økonomernes skøn over effekten af de forlig, der blev indgået i foråret, har vist sig at være alt for overoptimistiske. Det samme gør sig efter vores mening gældende med hensyn til de forslag, der i øjeblikket er på bordet.

Det betyder, at samtidig med, at disse forhandlinger foregår – og så længe der forhandles, er det ret begrænset, hvad der bliver vedtaget – vokser ledigheden ude i samfundet med et antal, der er langt større, end hvad disse politiske initiativer kan være i stand til at samle op. Dermed synes jeg ærlig talt, at vi har nået en situation, hvor man, hvis det havde været skak, vi spillede, ville erklære sig skakmat.